

[Steen Folke.]

begynder at tjene penge. Hvad er der egentlig til hinder for at begynde med den slags ydelser på samme tidspunkt, som man pålægger disse grupper skattebetalingen?

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne takke dem, der er kommet med positive tilsagn om velvilligt udvalgsarbejde. En lang række af de spørgsmål, der er rejst her og kommenteret her, er jo bedre egnede til at blive besvaret ved den tekniske gennemgang af lovforslaget i udvalget. Der er dog et par enkelte ting, jeg godt lige vil tage op med det samme.

Hr. Albertsen spurgte, om man ikke kunne finde en bedre mulighed for at regulere. Vi skal da nok se velvilligt på, om man skulle kunne finde frem til en bedre reguleringsmekanisme.

Til de ordførere, der har talt om udbetaling til forældrene først og fremmest og kun i særtilfælde til børnene, vil jeg da godt sige, at jeg vil ikke stille mig afvisende over for at overveje, om der skal ske en ændring her. Spørgsmålet er vel, om det ikke kunne fremgå af betænkningen, hvad man forestiller sig med hensyn til dette. Der har ikke i mit forslag ligget dette, at ydelsen absolut skulle udbetales til børnene. Jeg tror stadig væk, kommunerne kan skønne så godt, at det er forældrene, der får ydelsen; det er dem, der skal have tilskuddet til at kunne beholde deres børn under uddannelse, eller hvad det nu er, under skolegang af en eller anden art. Det vil jeg godt se på under udvalgsarbejdet.

Til fru Kristine Heltberg vil jeg godt sige: ja, det er et forlig, men jeg kan altså ikke med min bedste vilje se, at der ikke er en stor forskel på det, det tidligere regeringsparti og det nuværende regeringsparti foreslår. Der er en forskel på 800 mill. kr., der skulle have været hentet hjem, hvis den forrige regerings forslag var gået igennem. Det kan man ikke sige er nogen lille forskel.

Til hr. Steen Folke: jeg tror godt, at kommunerne er i stand til at skønne over, hvem der skal have ungdomsydelsen udbetalt, men jeg er som sagt indstillet på at se på i udvalget, om vi skal ændre på noget her.

Albertsen (S):

Nu skal det jo ikke være anledning til en

storpolitisk debat, det vi her drøfter og tager stilling til i første omgang. Men jeg må have lov at sige til en dame, som jeg har stor respekt for med hensyn til klogskab, fru Kristine Heltberg, og bemærkningen har for så vidt også lidt relevans til hr. Freddy Madsen og til hr. Steen Folke, at det skulle jo ikke være ukendt for nogen af de tre fortræffelige personer, hvordan folketinget er sammensat. Jeg ved også, at de tre ordførere ganske nøje har bemærket alternativerne til det, vi her skal tage stilling til. Det er generelle nedsættelser, det er besparelser, som går på måske 8-10 gange større beløb end det, vi her taler om.

Det er ikke spørgsmålet om at vælge mellem pest og kolera, det er et spørgsmål om at foretrække det mindre onde fremfor det større onde. Det synes jeg at man skulle bemærke sig. Det skulle man huske på. Man burde måske også, dengang man tilrådede dannelsen af den regering, der sidder, have været åben over for at tage medansvar, også i situationer som denne, hvor der skal tages stilling til, om man foretrækker det mindre onde fremfor det større onde. Det er det, der er tale om, og intet andet.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg takker hr. Albertsen for de pæne ord, men jeg vil også pege på, at jeg i det, jeg sagde, netop understregede, at jeg mener, det er et lovforslag, som socialdemokratiet har ladet sig presse til. Selvfølgelig er det bedre end de borgerliges forslag — hvad skulle vi dog ellers have ventet? — men det gør det ikke til et godt lovforslag, det gør det ikke til et forslag, som vi mener burde være kommet frem med et arbejderpartis signatur på.

Maisted (FP):

Jeg vil da meget gerne have at vide af socialministeren, hvem regeringen har indgået forlig med i denne sag.

Man taler jo, som om regningen ikke skal betales, når man øser pengene ud. Men det må da også være gået op for hr. Steen Folke, at det bliver de samme mennesker, der kommer til at betale det underskud, vi har i kassen, når der går nogen tid. Det vil altså sige, at når man her ikke går med til nogle besparelser, så straffer man dem bare på et senere tidspunkt. Det er jo ikke særlig